אדם עולם

מגזין לאנתרופוסופיה ולחינוך ולדורך

גיליון מספר 41 מאי-יוני 2016

עורך ראשי: נועם שרון
מערכת: גבע ששון, סימונה חנוך
גרפיקה: סימונה חנוך
יעוץ ארגוני: רונן האן
הדפסה: דפוס כפר קאסם
מוציאים לאור: קבוצת אדם עולם בע"מ
ת.ד. 445 לפיד 7313300

לפרסום במגזין 'אדם עולם' ו'האיגרת':
ads@adamolam.com
074-7011191
להצטפות ל'אדם עולם' ול'אדם צעיר'
התקשרו: 074-7011191
ofice@adamolam.com
adamolam

המערכת אינה אחראית לתוכן המודעות
2016 © כל הזכויות שמורות להוצאת אדם עולם ולכותבים

דבר העורך

אדם צובר זיכרונות
כמו נמלים בחודשי הקיץ
כמו חגב בעת הקיץ
ויש שאדם שר.
ובחורף הנמלים מתכנסים
מתנועעים ברכושם
ומכלים לאט את הרכוש ואת החורף.
והחגב בחורף שר לפתחים
לטעום מזיכרונות העונה האהובה
שבשירו חמקה ממנו כליל.
יונה וולך

הקיץ כאן, ועמו השמש הקופחת, הזיעה והנמלים על השיש. שירה של יונה וולך מתכתב כמובן עם משל הנמלה והצרצר (או החגב) של איזופוס, שבו הנמלה, שאגרה מזון כל הקיץ, גוערת בצרצר כשהוא בא אליה בחורף לבקש מעט מזון. בשיר של וולך, מתואר האדם כמי שלעתים הוא נמלה ולעתים הוא צרצר. לעתים הוא צובר את זיכרונותיו, ולעתים הוא שר. כשהוא צובר זיכרונות, ההווה חומק ממנו; כשהוא שר, זיכרונותיו חומקים ממנו. אז מהו האדם, נמלה או צרצר? לא זה ולא זה, כי אם גם זה וגם זה; נע בין הקטבים, מאחד את הניגודים, ויוצר מהם סינתזה שהיא ביטוי לאני שלו, לייחוד שלו, לקארמה שלו, שהיא עצמה אינה אלא צבר הזיכרונות שאסף הקוסמוס.

הקארמה עומדת במרכז מאמרה של היועצת הביוגרפית גלי אדר, הכותבת על מערכות יחסים המוגדרות במאמר כ"קשרי חוב" (עמוד 22). מערכות יחסים כאלה נוצרות בעקבות חוב קרמתי שנוצר בהתגשמות קודמת, אם כתוצאה מפגיעה או כתוצאה של חסד גדול. חוב קרמתי יוצר מערכות יחסים עם היגיון פנימי שהסביבה החיצונית לרוב לא מבינה או מקבלת; אחד מהצדדים נותן ללא גבול, ולמרות הקושי אינו מרגיש קרבן. גם לסיום של מערכות יחסים שכאלה יש אופי דומה של סגירת מעגל.

הקורא הביקורתי ישאל עכשיו, ובצדק, כיצד יכולה מטפלת, שאינה רואה רוחית, לקבוע כי קשר מסוים נושא חוב מגלגולים קודמים? כיצד ניתן לחקור עולם שאינו גלוי לנו בחושים הפיסיים? גלי נדרשת לסוגיה זו, וכותבת שמכיוון שעולם הרוח פתוח לנו, הדרכים אליו הן רבות. בייעוץ הביוגרפי, נקודת המוצא היא התחברות לחוויה, ומתוך החוויה התמודדות עם אתגר ההמשגה של החוויה, כאשר השאיפה היא להגיע מחוויה אינדיבידואלית סובייקטיבית לידע אובייקטיבי, המבוסס על עבודתו של שטיינר.

בדומה לחוויה, התחברות לתחושה גופנית מורגשת (Felt Sense) היא הבסיס של גישה טיפולית הנקראת "התמקדות" (Focusing), ועליה אנו כותבים לראשונה בגיליון זה (עמוד 26). שיטת התמקדות פותחה על ידי הפסיכולוג והפילוסוף האמריקאי פרופ' יוג'ין ג'נדלין בשנות השבעים של המאה העשרים, מתוך מחקר שביצע לצד עמיתיו מזרם הפסיכולוגיה ההומניסטית, במגמה לגלות את הגורמים להצלחה בטיפולים פסיכולוגיים שבהם מטרות הטיפול מומשו. הם זיהו, כי אנשים שעברו טיפול מוצלח, מביאים קשב מסוים אל עצמם, וכי הם מדברים מתוך קשב לתחושה גופנית פנימית. משם התפתחה שיטת ההתמקדות, המניחה שהתבונה נמצאת באדם שעובר את התהליך, ותפקיד המטפל הוא לעזור לו לגלות אותה.

ומהתחושה המורגשת נעבור אל המחווה הגופנית, אשר מקבלת מקום מרכזי בפסיכוסופיה, גישה לתרפיה נפשית אנתרופוסופית. בגיליון הקודם ראיינו את יהודה תגר, ישראלי גולה וממפתחי הפסיכותרפיה בעולם. הריאיון, והרצאתו של יהודה בכנס אדם עולם, עוררו הדים רבים. בגיליון זה מתפרסם מאמרו הראשון, שהוא מעיין מבוא לפסיכותרפיה (עמוד 46).

אני מאחל לכם קריאה מועילה וקיץ נעים.

נועם שרון
noam@adamolam.com